

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

La família, escola de comunicació

L'Església celebra, en la festa de l'Ascensió del Senyor, la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que aquest any se centra en la família com a escola de comunicació. La família és una escola de comunicació perquè, com diu el lema escollit per a aquesta jornada d'avui, la família és un ambient privilegiat per a la trobada en la gratuïtat de l'amor.

El tema de la família està actualment en el centre de la reflexió de l'Església catòlica. El papa Francesc ha convocat dos sínodes sobre la família: un d'extraordinari —celebrat l'octubre de l'any passat— i l'altre de caràcter ordinari, convocat per al proper mes d'octubre. Per això ha considerat oportú que el tema de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials tingués com a punt de referència la família.

El papa Francesc, en el Missatge per a aquesta jornada —que cada any publica el dia de Sant Francesc de Sales, patró dels comunicadors—, diu que la família és el primer lloc on aprenem a comunicar i a conèixer en la diferència, perquè en ella s'hi troben diferències de gènere i de generacions, que comuniquen més que res perquè s'acullen mútuament. Tornar a aquest moment originari de les nostres biografies ens pot ajudar a observar la família des d'un nou punt de vista i a comunicar d'una manera més autèntica i més humana.

«Nosaltres no inventem les paraules —escriu Francesc—: les podem fer servir perquè les hem rebut. En la família s'aprèn a parlar la llengua materna, és a dir, la llengua dels nostres avantpassats. Dins de la família es percep que d'altres ens han precedit, i que ens han posat en condicions d'existir i de poder, també nosaltres, generar vida i fer alguna cosa bona i bonica. Podem donar perquè hem rebut, i aquest cercle virtuós es troba en el cor de la capacitat de la família de comunicar-se i de comunicar; i, més en general, és el paradigma de qualsevol comunicació.»

El Sant Pare reconeix que avui els mitjans de comunicació més moderns, que són irrenunciables sobretot per als més joves, poden tant obstaculitzar com ajudar a la comunicació en la família i entre famílies. La poden obstaculitzar si es converteixen en una manera de sostreure's a l'escolta, d'aïllar-se de la presència dels altres, de saturar qualsevol moment de silenci i d'espera, oblidant que —com va escriure Benet XVI i cita Francesc— «el silenci és part integrant de la comunicació i sense ell no hi ha paraules amb densitat de contingut».

Tanmateix, els nous mitjans també poden afavorir la comunicació en la família si ajuden a explicar i compartir, a agrair i a demanar perdó, a fer

XLIX Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Diumenge, 17 de maig de 2015
Festivitat de l'Ascensió del Senyor

**Comunicar
La Família**

Ambient privilegiat de l'encontre en la gratuïtat de l'amor

MCS
Comissió Episcopal de
Mitjans de Comunicació Social

possible una vegada i una altra la trobada entre les persones de la família. En síntesi, el que se'ns demana és que establim una bona relació amb les tecnologies, en comptes de ser guiats per elles.

El gran repte actual en la comunicació és posar la tecnologia al servei de la dignitat de la persona humana i del bé comú.

ENTREVISTA

Servir i estimar

MARIA TERESA SIVILL

La Congregació de les Germanetes de l'Assumpció celebren 150 anys de la seva fundació a càrrec d'Etienne Pernet i d'Antoinette Fage. Ha estat un segle i mig «de joia i d'acció de gràcies per l'amor i la fidelitat de Déu, que ens ha acompanyat sempre», afirma la Gna. M. Teresa Sivill, una treballadora familiar que hi va entrar fa 54 anys i resideix, «en acció apostòlica», a la Comunitat de St. Andreu de Palomar de Barcelona.

Com defineix el carisma de la Congregació?

Procurar la glòria de Déu, donant una resposta evangèlica per mitjà del servei a la classe obrera, als més empobrits i a les seves famílies, pel camí d'encarnació de Jesús servidor; portem al cor i a la vida les seves joies i sofriments. Malgrat la nostra feblesa continuem fent realitat aquest carisma, adaptat als signes dels temps: treballant per la pau, la justícia i la integritat de la creació, eix transversal de la nostra Congregació.

Com ha evolucionat la seva fe?

Sóc una dona de fe, oberta al creixement i arrelada al Déu de Jesucrist. Conscient que mai no en tinc prou, dic: «Crec, Senyor, però augmenta la meua fe». La fe em fa sentir feliç amb el Crist vivent. En moments foscos i durs de la vida no m'he ensorrat mai. La vivència de Déu em fa viure en pau, joia i esperança. Dono gràcies a Déu per la Congregació, que m'ha acompanyat en aquest camí i m'ha ajudat a concretar la fe en el servei als petits.

En què se centra el seu treball pastoral?

Intentant viure en comunitat l'esperit de les Benaurances, en actitud de servei i d'ajuda als qui ho necessiten. Actualment, el meu compromís apostòlic es realitza preferentment en la comunitat, en el barri, en la parròquia i en l'anunci explícit de Jesucrist animant un grup de dones d'estudi d'Evangelí.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La mirada de la mare

Traspassà la mare. El fill, ja adult, rebia el condol dels familiars i de les amistats.

Un dels amics li preguntà: «Què recordes més de la mare?» «La seva mirada», va ser la resposta immediata, que va aclarir tot detallant: «Quan era petit i, de bon matí, sortia cap a l'escola del poble, la seva mirada em seguia des de la finestra fins que em perdia a l'horitzó. Jo sentia que em seguia fins que arribava a l'escola. Així durant una bona colla d'anys. La seva mirada amant, tendra i amorosa, darrere els vidres, m'acompanyava i em donava seguretat i confiança. Feia que em sentís estimat. Vaig saber uns anys després, quan estava acabant l'ESO, que la mare, en aquells moments, m'encomanava a Maria, em posava confiadament a les seves mans.» «[...] Quan Jesús veié la seva mare [...], digué: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teua mare» (Jn 19,26-27).

«Acabà el temps d'escola, em vaig fer gran i mai he deixat de sentir aquella dolça companyia. Encara avui, ara mateix, la tinc ben present. Des del sentiment de l'absència, des de l'enyor, la mirada de la mare, després del seu

traspàs, em continua acompanyant des de la proximitat de Déu.»

La mare d'aquesta persona seguia el fill amb la mirada, com l'esguard de Maria seguia la vida de Jesús des de la humil menjadora fins a la Creu. Com el seguí quan el davallaren, acompanyada pel petit grup d'homes i dones fidels. El contemplava mort en els seus braços en aquells moments d'aniquilació i silenci, de la mateixa manera que la seva mirada el contemplava en néixer, agombolada pel cant dels àngels i la joia dels pastors. I com compartí la resurrecció rebent el seu desig de pau en retrobar mare i deixebles. «Jesús es presentà enmig d'ells i els digué: Pau a vosaltres» (Lc 24,36).

«La mirada de la mare ha estat important —afegeix el protagonista del relat. M'ha ajudat a créixer i a ser pare. Quan acompanyo els meus fills a l'escola, deixo que facin l'últim tram sols. Així els puc seguir amb la mirada fins que traspassen la porta, es giren i em diuen adéu. I puc encomanar-los a Maria. I quan deixin de girar-se per dir-me adéu —tard o d'hora això també passarà—, encara els encomanaré amb més força!» «Saludeu Maria, que ha treballat molt per vosaltres» (Ac 1,14).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«¡Quemaban alegría!»

Me encuentro en la casa provincial y residencia de las religiosas de la Congregación de San José de Girona, en Barcelona. Todas han trabajado —**quemado** sus vidas **por amor**— como enfermeras o cuidadoras de noche o dedicadas a la enseñanza, en Europa, África y América. Acababa de llegar la Hna. Esther. Era la delegada de la Congregación en centros de salud —propios y diocesanos— en Ruanda, Congo, Bata y Camerún. Ahora, enferma, venía para ser tratada de su enfermedad.

Al entrar veo a unas 12 religiosas —en medio del corro, la provincial Hna. Rosa y la Hna. Esther—, todas con manifestaciones externas de júbilo, con risas festivas, ellas que habían trabajado en las misiones africanas y ahora se reencontraban de nuevo.

—Estaban **quemando** alegría. Su alegría era como un incienso...

—Perfumaban el ambiente con el buen olor de la alegría de Cristo...

San Gregorio Magno afirmaba: «El alma santa hace de su corazón un incensario. Quema sus perfumes a Dios.»

Teresa de Jesús invitaba «a caminar alegres... sirviendo».

—«Sentir su amor... es como renacer a una alegría contagiosa, que no se puede disimular; he de comunicarla y transmitirla a mi alrededor».

Pedía:

—«No dejen de ser alegres. Que se alegren todos.»

San Juan Crisóstomo recordaba a los cristianos que debíamos ser alegres:

—«Que si aparecíamos alegres: con dulzura, con mansedumbre y humildes... nos asemejaríamos al sol que, cuando sale, disipa las tinieblas.»

¡Felices los cristianos alegres; **persuaden antes de hablar!**»

Lectures missa diària i santoral

18. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr. Sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dijous [Ac 22,30; 23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càscia, rel. agustina; santa Quirtería, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dissabte [Ac 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. ■ † Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7. 12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jn 20,19-23 (o bé: Jn 15,26-27; 16,12-15)]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 4,1-13)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Però, cadascun de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura de la generositat del Crist. Per això diu l'Esclat: «Pujà cel amunt, s'endugué un seguici de captius, repartí dons als homes». Si va «pujar» vol dir que abans havia baixat del cel a la terra. És ell mateix qui, després d'haver baixat, ha pujat més amunt de tots els cels, per portar a plenitud tot l'univers.

És ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelistes, pastors o mestres, i així ha preparat els qui formen el seu poble sant per a una obra de servei, per edificar el cos de Crist, fins que ens trobarem units uns i altres constituint tots, en la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, l'home perfecte, l'home que arriba a la talla de la plenitud del Crist.

(La 2a lectura d'avui també pot ser Ef 1,17-23)

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo y, apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

Salm responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 4,1-13)

Hermanos:

Yo, el prisionero por el Señor, os ruego que andéis como pide la vocación a la que habéis sido convocados. Sed siempre humildes y amables, sed comprensivos, sobrellevaos mutuamente con amor; esforzaos en mantener la unidad del Espíritu con el vínculo de la paz. Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados. Un Señor, una fe, un bautismo. Un Dios, Padre de todo, que lo trasciende todo, y lo penetra todo, y lo invade todo.

A cada uno de nosotros se le ha dado la gracia según la medida del don de Cristo. Por eso dice la Escritura: «Subió a lo alto llevando cautivos y dio dones a los hombres.» El «subió» supone que había bajado a lo profundo de la tierra; y el que bajó es el mismo que subió por encima de todos los cielos para llenar el universo. Y él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelizadores, a otros, pastores y maestros, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo; hasta que lleguemos todos a la unidad en la fe y en el conocimiento del Hijo de Dios, al hombre perfecto, a la medida de Cristo en su plenitud.

(La 2.ª lectura de hoy también puede ser Ef 1,17-23)

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos

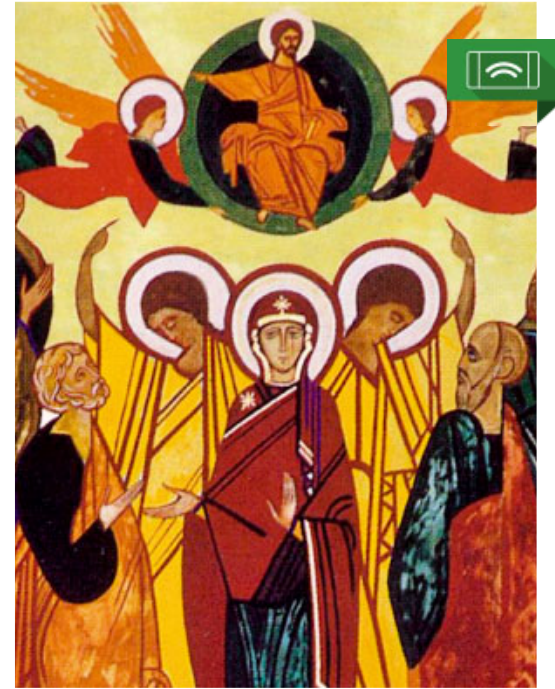
(Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los Once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y se bautice se salvará; el que se resista a creer será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.» Después de hablarles, el Señor Jesús subió al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a pregonar el Evangelio por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Glorificat a la dreta del Pare

Quan Jesús puja al Pare vol dir que la missió de l'Església continua la missió de Jesús. L'ascensió de Jesús és el punt d'arribada de la vida de Jesús i el punt de partida de la vida missionera de l'Església. Celebrem la partença-absència de Jesús i, alhora, la presència-responsabilitat de l'Església. Amb el final de la presència de Jesús en el nostre món i la seva glorificació a la dreta del Pare, Crist comença una nova presència en el món a través de la missió i el testimoniatge confiat als seus deixebles: «Sereu testimonis meus [...] fins als límits més llunyans de la terra». L'esperança cristiana no legitima cap fuga del món, de la història. La vida del Senyor ha estat una existència plenament disponible al servei dels homes. És seguint el mateix camí de Crist que nosaltres, seguint-lo, farem també el cim.

L'Ascensió del Crist ressuscitat és narrada al final de l'evangeli de Lluc (24,50-52) com el final gloriós de la vida pública de Jesús; i al començament dels Fets (1a lectura) és vista com el punt de partida de la missió de l'Església per tot el món. Jesús és ell mateix però no el mateix amb qui havien menjat i begut i que ha mort crucificat. Jesús ha pujat enaltit a la dreta del Pare, però continua la seva presència en l'Església. Ara és el temps de l'Església, no podem quedar-nos badant com puja al cel: «Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel». Comença la missió de l'Església: escampar arreu la bona nova del Regne de Déu, ser testimonis de Jesucrist que fou crucificat i ara té la vida nova de ressuscitat, primícia de tots els qui ressuscitarem en ell.

L'Ascensió és la plenitud del misteri pasqual. El Crist ressuscitat ha estat glorificat a la dreta del Pare. La litúrgia de la Paraula ens presenta dues narracions del Senyor ressuscitat. La primera està treta dels Fets dels Apòstols i la segona, del final de l'evangeli de Marc inspirat en el final de l'evangeli de Lluc. Són dos relats de la mateixa realitat, per bé que amb una perspectiva diferent.

AGENDA

Actes i conferències

Commemoració del Genocidi Armeni (1915-2015). Dia 18 de maig (19 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Presidirà l'acte el cardenal Lluís Martínez Sistach.

«**Noves perspectives sobre la formació dels textos del Nou Testament.**» Del 27 al 30 de maig, simposi internacional, a la Facultat de Teologia (c/ Diputació, 231). Cal inscripció prèvia, fins al 25 de maig, al t. 934 534 925.

Festa de Santa Rita de Càscia. Divendres, 22 de maig, celebració a la pquia. de St. Agustí (c/ Hospital, 48).

Curs de pastoral i ètica de la salut. «Acompanyament de la vellesa a la bellesa». Dimarts 19 de maig (16-19 h), «Introducció a la Visita Pastoral», amb Sebastià Aupí, del servei religiós de

l'Hospital Dr. Trueta; i «El dol en la mort de l'avi, amb infants i adolescents», amb Natàlia Artigas, psicòloga. Al Caixaforum de Montjuïc (av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8). Info: t. 933 171 597.

«**Com compartir la fe que tenim? Pistes pràctiques**», amb Francesc Torralba. Dimecres, 19 de maig (18-20 h), a l'Arquebisbat de Barcelona (c/ Bisbe, 5). Organitzat pel Grup Edelvives i la Delegació Diocesana d'Ensenyament. Cal confirmació d'assistència al t. 679 033 962, a/e: jdelcan@edelvives.es

Xenofòbia i intolerància religiosa. Dimecres 20 de maig (19 h), «Judaisme», amb Jorge Burdmann i Joan Hernàndez. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 2n). Info: FJM, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org

Sessions de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 18 de maig (19 h), amb Miquel Calsina, professor de Blanquerna. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). Informació: t. 934 880 888, a/e: www.fundaciojoanmaragall.org

Presentació d'un llibre de Josep Otón. Dimarts 26 de maig (19 h), a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5), presentació del llibre de Josep Otón *Laberintia*, una novel·la d'intriga que convida a l'experiència espiritual.

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 21 de maig (19 h), lliurament del Reconeixement Mounier 2015, atorgat al Dr. José Ignacio González Faus, i tot seguit última ponència de les Aules Mounier 2015, que tractarà sobre «El poder de la paraula», a càrrec del Dr. Albert Llorca. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

5è centenari del naixement de sant Felip Neri. Any jubilar que s'iniciarà el proper dia 23 de maig i finalitzarà el mateix dia de l'any 2016. Propers actes: dissabte 23 (19.30 h), concert amb animació per a infants; dilluns 25 (18.30 h), vespres solemnes cantades; dimarts 26, solemnitat de sant Felip Neri, missa a les 11 h, i a les 19.30 h missa solemne presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach a l'oratori de Sant Felip Neri de Gràcia (c/ Sol, 8).

Concert pro-restauració de l'orgue de Cabrils. Dissabte 23 de maig (21 h), a la parròquia Santa Creu de Cabrils (pl. Església, 1).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de cent, 293 - E. Granados, 6). Concerts de maig: diumenge 24 (18 h), a favor de la Fundació Escó; diumenge 31 (18 h), a benefici de la «Fundación Manos Providentes». Informació: t. 617 572 889.

Asociación de Adoradoras de las Esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca, 232). Dia 21 de mayo, a las 12 h, oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía (12.30 h).

Renovación Carismática Católica. Dissabte 23 de maig (21 h), vetlla de Pentecosta al Santuari M. D. del Sagrat Cor (c/ Roselló, 175). Diumenge 24 (10-16.30 h), recés a la Fundació Balmeiana (c/ Duran i Bas, 9).

Festa de la Reina dels apòstols i centenari de les Filles de Sant Pau. Dissabte 23 de maig (18 h), «La santedat en la Bíblia i en l'Església», amb J. Velasco-Arias, F. Cordero i Q. Fernández. A la Llibreria Paulines (rda. Sant Pere 19, t. 933 011 488).

Pelegrinatges

Pelegrinatge en commemoració dels 500 anys del naixement de Sta. Teresa. Del 17 al 21 de juny, organitzat per la pquia. de Sta. Eulàlia de Provençana, de l'Hospitalet de Ll., visitant Segovia, Arévalo, Fontiveros (bressol de St. Joan de la Creu), Àvila, Alba de Tormes i Salamanca. Dissabte 20, visita al Santuari de Fàtima. Info: t. 676 932 840.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

La familia, escuela de comunicación

La Iglesia celebra, en la fiesta de la Ascensión del Señor, la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, que este año se centra en la familia como escuela de comunicación. La familia es una escuela de comunicación porque, como dice el lema escogido para esta jornada de hoy, la familia es un ambiente privilegiado para el encuentro en la gratuidad del amor.

El tema de la familia está actualmente en el centro de la reflexión de la Iglesia católica. El papa Francisco ha convocado dos sínodos sobre la familia: uno extraordinario —celebrado en octubre del año pasado—

y el otro de carácter ordinario, convocado para el próximo mes de octubre. Por ello ha considerado oportuno que el tema de la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales tuviera como punto de referencia la familia.

El papa Francisco, en el Mensaje para esta jornada —que cada año publica el día de San Francisco de Sales, patrón de los comunicadores—, dice que la familia es el primer lugar donde aprendemos a comunicar y a convivir en la diferencia, porque en ella se encuentran diferencias de género y de generaciones, que comunican más que nada por-

que se acogen mutuamente. Volver a este momento originario de nuestras biografías nos puede ayudar a observar la familia desde un nuevo punto de vista y a comunicar de una manera más auténtica y más humana.

«Nosotros no inventamos las palabras —escribe Francisco—: las podemos utilizar porque las hemos recibido. En la familia se aprende a hablar la lengua materna, es decir, la lengua de nuestros antepasados. Dentro de la familia se percibe que otros nos han precedido, y que nos han puesto en condiciones de existir y de poder, también nosotros, generar vida y hacer algo bueno y bello. Podemos dar porque hemos recibido, y este círculo virtuoso se encuentra en el corazón de la capacidad de la familia de comunicarse y comunicar; y, más en general, es el paradigma de cualquier comunicación.»

El Papa reconoce que hoy los medios de comunicación más modernos, que son irrenunciables sobre todo para los más jóvenes, pueden

tanto obstaculizar como ayudar a la comunicación en la familia y entre familias. La pueden obstaculizar si se convierten en una forma de sustraerse a la escucha, de aislarse de la presencia de los demás, de saturar cualquier momento de silencio y de espera, olvidando que —como escribió Benedicto XVI y cita Francisco— «el silencio es parte integrante de la comunicación y sin él no hay palabras con densidad de contenido».

Sin embargo, los nuevos medios también pueden favorecer la comunicación en la familia si ayudan a explicar y compartir, a agradecer y a pedir perdón, a hacer posible una y otra vez el encuentro entre las personas de la familia. En síntesis, lo que se nos pide es que establezcamos una buena relación con las tecnologías, en vez de ser guiados por ellas. El gran reto actual en la comunicación es poner la tecnología al servicio de la dignidad de la persona humana y del bien común.

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesia-barcelona.cat

 [facebook.com/ArquebisbatdeBarcelona](https://www.facebook.com/ArquebisbatdeBarcelona)
 @arquebisbatbcn

També al Twitter del Cardenal
 @sistachcardenal